11/08/2019

“Να αξιωνόμαστε να ζούμε τα θαύματα του Κυρίου μας”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 11 Αυγούστου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό του Προφήτου Ηλιού στο Ξηρολίβαδο.

“Ἄς ἐξετάσουμε τόν ἑαυτό μας, ἄς συγκρίνουμε τή συμπεριφορά μας μέ αὐτή τῶν ἀκροατῶν τοῦ Κυ-ρί-ου μας καί ἄς ἀναθεωρήσουμε τή στάση μας, ὥστε νά μποροῦμε καί ἐμεῖς καί νά ὠφελούμεθα ἀπό τόν λόγο καί τήν παρουσία τοῦ Κυρίου μας ἀλλά καί νά ἀξιωνόμεθα νά ζοῦμε τά θαύματα πού Ἐκεῖνος πά-ντοτε ἐπιτελεῖ γιά τή σωτηρία ὅλων μας, ὄχι μόνο γιά τούς ἀκροατές του τότε, ἀλλά καί γιά ὅλους ἐμᾶς πού πιστεύσαμε σ᾽Αὐτόν, πού βαπτισθήκαμε στό ὄνομά Του, πού μετέχουμε στό σῶμα Του καί τό αἷμα Του. Ὁ Χριστός εἶναι πάντοτε πρόθυμος νά μᾶς χαρίσει τήν ὑγεία καί τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος” ανέφερε μεταξύ άλλω στο

κήρυγμά του ο Σεβασμιώατος.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου :

«Προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταί λέ-γοντες· ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος καί ἡ ὥρα ἤδη παρῆλθεν· ἀπόλυσον τούς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τάς κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώ-ματα».

Πρίν ἀπό λίγες ἡμέρες ἑορτάσαμε τήν ἐπί τοῦ ὄρους Θαβώρ Μετα-μόρ-φωση τοῦ Κυρίου μας ἐνώπιον τῶν τριῶν μαθητῶν καί ἀπο-στό-λων του. Καί ἀκούσαμε τόν ἀπό-στολο Πέτρο, ἔκπληκτο καί αὐτόν ὅπως καί οἱ ἄλλοι δύο μαθητές ἀπό τή λάμψη τοῦ προσώπου τοῦ δι-δασκάλου του καί ἀπό τήν πα-ρου-σία τῶν δύο προφητῶν τῆς Πα-λαιᾶς Διαθήκης, τοῦ προφήτου Μωϋσέως καί τοῦ προφήτου Ἠ-λιού νά λέγει πρός τόν Χριστό: «καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκη-νάς». Εἶναι καλό, τοῦ λέγει, νά εἴ-μαστε ἐδῶ.

Ἐπάνω στήν κορυφή ἑνός ὄρους, μακριά ἀπό τόν κόσμο καί ἀπό ὅ,τι ἑλκύει τούς ἀνθρώ-πους, ὁ Πέτρος αἰσθάνεται τήν ἐπιθυμία νά παρα-μείνει. Γιά ποιόν ἄραγε λόγο; Γιατί τόν ἑλκύει ἡ παρουσία τοῦ Χρι-στοῦ, γιατί αἰσθάνεται τήν ἐπι-θυ-μία νά βρίσκεται κοντά του καί νά τόν ἀκούει νά συνομιλεῖ μέ τούς δύο προφῆτες.

Κάτι ἀνάλογο μᾶς ἀποκαλύπτει καί τό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα πού ἀκούσαμε σήμερα. Ὁ ἱερός εὐαγ-γελιστής Ματθαῖος περιγράφει ἕνα θαῦμα τοῦ Χριστοῦ, τό θαῦμα τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν πέντε ἄρτων καί τῶν δύο ἰχθύων, προ-κει-μένου νά χορτάσουν πέντε χι-λιά-δες ἄνδρες, χωρίς νά ὑπολο-γί-ζει κανείς τίς γυναῖκες καί τά παιδιά, καί νά περισσεύσουν καί δώδεκα κοφίνια.

Στήν εὐαγγελική αὐτή περικοπή ἐπικεντρώνουμε συνήθως τήν προ-σοχή μας σέ αὐτό τό ἐντυ-πωσιακό θαῦμα καί δέν δίδουμε σημασία στήν αἰτία πού ἔκανε τόν Χριστό νά θαυματουργήσει, καί τήν ὁποία ὁ ἱερός εὐαγγε-λι-στής ὑποσημειώνει περιγράφο-ντας τά περιστατικά.

Ὁ Χριστός μιλοῦσε στούς ἀν-θρώ-πους πού εἶχαν συγκεντρωθεῖ γιά νά τόν ἀκούσουν καί ἡ ὥρα εἶχε περάσει. Εἶχε βραδυάσει, ἀλλά οἱ ἀκροατές τοῦ Χριστοῦ δέν ἔφευ-γαν καί Ἐκεῖνος συνέχιζε νά τούς διδάσκει. Τότε τόν πλησίασαν οἱ μαθητές του καί τοῦ εἶπαν: «Νύ-χτωσε, δάσκαλε, καί ὁ τόπος εἶναι ἔρημος. Διῶξε τούς ἀνθρώπους ὥστε νά πᾶνε στά γειτονικά χωριά καί νά ἀγοράσουν τρόφιμα γιά νά φᾶνε».

Τί δηλώνουν αὐτοί οἱ λόγοι τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ; Δηλώνουν ὅτι οἱ ἄνθρωποι πού βρισκόταν ἐκεῖ, ὄχι ἕνας καί δύο, ἀλλά πέντε χιλιάδες ἄνδρες, καί ἐπιπλέον οἱ γυναῖκες καί τά παιδιά, καθόταν ἐπί ὧρες καί ἄκουαν τόν Χριστό νά κηρύττει, χωρίς νά αἰσθά-νο-νται κούραση, χωρίς νά ἀνησυ-χοῦν γιατί ἡ ὥρα εἶχε περάσει, χωρίς νά αἰσθάνονται πείνα ἤ δί-ψα καί νά σκέφτονται ὅτι πρέπει νά ἐπιστρέψουν στά σπίτια τους. Τόσο τούς εἵλκυε ὁ λόγος τοῦ Χρι-στοῦ, τόσο ἤθελαν νά εὑρίσκονται κοντά του, τόσο ἱκανοποιοῦσε καί ἀνέπαυε τήν ψυχή τους ἡ παρου-σία του καί ἡ ὁμιλία του, ὥστε ἀδια-φοροῦσαν γιά ὅλα τά ὑπό-λοι-πα, ἀδιαφοροῦσαν γιά ὅ,τι συνέ-βαι-νε γύρω τους, περισσότερο ἀκό-μη καί ἀπό τούς ἴδιους τούς μαθητές τοῦ Χριστοῦ, πού τόν πλη-σίασαν γιά νά τοῦ ποῦν ὅτι εἶναι ὥρα νά διακόψει τό κήρυγ-μά του.

Καί ἄν ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἀποστόλου Πέ-τρου νά παραμείνει στήν κορυ-φή, ὅπως εἴδαμε, τοῦ ὄρους Θαβώρ προκειμένου νά ἀπολαμβάνει τή θέα τοῦ μετα-μορ-φωθέντος Κυρίου μᾶς προκα-λεῖ ἐντύπωση, δέν ὑπάρχει ἀμφι-βο-λία ὅτι ἡ

ἐπιθυμία τῶν πεντα-κισ-χιλίων νά ἀπολαμβάνουν τό κήρυγμα τοῦ Ἰησοῦ, ἡ ὁποία ἐκ-φράζεται μέ τήν παραμονή τους κοντά του ἀνεξάρτητα ἀπό τήν ὥρα καί τήν κούραση τῆς ἡμέρας, εἶναι ἐξίσου ἐντυπωσιακή.

Τά δύο αὐτά περιστατικά, οἱ δύο αὐτές συμπεριφορές, ἀφενός τοῦ ἀποστόλου Πέτρου καί ἀφετέρου τῶν πεντακισχιλίων ἀνδρῶν, τῶν γυναικῶν καί τῶν παιδιῶν, πού ἄκουαν τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, ἀπο-τελεῖ ἀφορμή γιά νά σκεφθοῦμε τή δική μας στάση καί τή δική μας συμπεριφορά. Καί μπορεῖ ἐμεῖς νά μήν ἔχουμε τή φυσική παρουσία τοῦ Χριστοῦ ἀνάμεσά μας, ἔχουμε ὅμως τήν πνευματική του παρου-σία. Γιατί ὁ Χριστός εἶναι κοντά μας καί μᾶς ὁμιλεῖ στή θεία Λει-τουρ-γία, μᾶς ὁμιλεῖ μέ τό ἱερό εὐ-αγγέλιο, μᾶς ὁμιλεῖ μέ τό κήρυγ-μα, μᾶς ὁμιλεῖ ἀκόμη, ὅταν με-λε-τοῦμε τόν θεῖο λόγο κατ᾽ ἰδίαν, ὅταν προσευχόμεθα, ὅταν συμμε-τέ-χουμε στίς ἱερές Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας μας.

Τί κάνουμε, ὅταν εὑρισκόμεθα κο-ντά στόν Χριστό; Αἰσθανόμεθα ὅτι θέλουμε νά εἴμαστε κοντά του, νά τόν ἀκοῦμε καί νά ἀπολαμ-βά-νουμε τήν παρουσία του στήν ψυχή μας, ὅπως ἔκαναν οἱ ἀκρο-α-τές του στό σημερινό εὐ-αγ-γελικό ἀνάγνωσμα; Ἤ βιαζό-μα-στε νά τε-λει-ώσει ἡ θεία Λει-τουρ-γία, ἀνησυχοῦμε πότε θά τε-λειώ-σει τό κήρυγμα, ἀδημονοῦμε πότε θά τε-λειώ-σουμε τή μελέτη ἤ τήν προ-σευχή καί ὅ,τι ἔχει σχέση μέ τόν Θεό;

Καί ὅσο εἴμαστε στόν ναό τοῦ Θεοῦ, συμμετέχουμε στή θεία Λει-τουρ-γία, προσευχόμαστε, αἰσθανό-μα-στε αὐτή τήν ἀνάπαυση καί τή γλυκύτητα πού χαρίζει ἡ παρουσία του; Ἤ ἀντί νά προσέχουμε, ἐμεῖς σκεφτόμαστε ἄλλα πράγματα, ἀν-θρώπινα, κοσμικά, σκεφτό-μα-στε τί θά ἀγοράσουμε ἤ τί θά φᾶμε ἤ ποῦ θά πᾶμε καί ὅλα ἐκεῖνα πού μᾶς ἀπα-σχολοῦν στήν καθημε-ρι-νό-τη-τά μας; Ὅλα αὐτά δέν εἶναι βέβαια κατακριτέα, ἀλλά δέν εἶναι τῆς ὥρας, δέν εἶναι γιά τήν ὥρα πού εὑρισκόμεθα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καί προσευχόμεθα.

Ἄς ἐξετάσουμε τόν ἑαυτό μας, ἄς συγκρίνουμε τή συμπεριφορά μας μέ αὐτή τῶν ἀκροατῶν τοῦ Κυ-ρί-ου μας καί ἄς ἀναθεωρήσουμε τή στάση μας, ὥστε νά μποροῦμε καί ἐμεῖς καί νά ὠφελούμεθα ἀπό τόν λόγο καί τήν παρουσία τοῦ Κυρίου μας ἀλλά καί νά ἀξιωνόμεθα νά ζοῦμε τά θαύματα πού Ἐκεῖνος πά-ντοτε ἐπιτελεῖ γιά τή σωτηρία ὅλων μας, ὄχι μόνο γιά τούς ἀκροατές του τότε, ἀλλά καί γιά ὅλους ἐμᾶς πού πιστεύσαμε σ᾽Αὐτόν, πού βαπτισθήκαμε στό ὄνομά Του, πού μετέχουμε στό σῶμα Του καί τό αἷμα Του. Ὁ Χριστός εἶναι πάντοτε πρόθυμος νά μᾶς χαρίσει τήν ὑγεία καί τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος. Ἀμήν.